

Predica de la Krefeld (Zürich)

Duminică, 28 iunie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Gal. 6:14-16**: „...”.

Doresc să vă salut din toată inima pe toți, din toată lumea. Noi suntem uniți în Domnul în dragoste, fiindcă noi credem ce ne-a făgăduit Dumnezeu. În cuvântul din introducere am citit: „*Dacă este cineva în Hristos atunci este o făptură nouă*”. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu pentru lucrarea desăvârșită, pentru mesajul timpului prezent, pentru îndurarea pe care ne-a dăruit-o tuturor.

Transmitem saluturi din partea multor frați din multe țări. De aici îi salutăm pe toți din toată lumea. Cine și-ar fi putut închipui acum 10, 20 de ani că Evanghelia va fi vestită în toată lumea și toți de pretutindeni s-o poată asculta în direct?

Ne gândim la Cuvântul sfânt al Domnului nostru: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. După aceea va veni sfârșitul*”.

Cu siguranță ne-am dat seama că ne apropiem de sfârșit și deja suntem foarte aproape de sfârșit. Eu am făcut ceea ce mi-a poruncit Domnul să fac și ce a așteptat El de la mine: ultimul mesaj a fost vestit. Așa cum fratele Branham a accentuat ce i-a fost pus lui în 11 iunie 1933: că acest mesaj care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Domnul l-a luat la El în decembrie 1965 după ce a împlinit și a dat mai departe tot ceea ce a primit din partea lui Dumnezeu. De atunci noi posedăm acest Cuvânt scump care ne-a fost descoperit, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu pe care l-am dat mai departe. Cum a spus și fratele Baumgartner, mesajul este „Înapoi la Scriptură! Înapoi la Cuvânt! Înapoi la Dumnezeu! Înapoi la început!”. Acesta este scopul pentru care Dumnezeu ne-a dăruit îndurarea Lui. Noi toți eram în diferite biserici și religii, dar Domnul ne-a chemat

afară conform Cuvântului: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat...*”.

Foarte pe scurt mă voi referi la timpul în care trăim. Pentru mine este ceva cu totul neobișnuit, fiindcă toată viața mea a constat din vestirea Cuvântul. În fiecare miercuri, sâmbătă și duminică și în mulți ani duminica erau două adunări într-o zi, una dimineața și una după amiaza. Iar acum trăim schimbarea climei, încălzirea globală, vedem că totul s-a schimbat și este altfel. Acest virus s-a răspândit în toată lumea, mii și sute de mii de oameni de oameni au murit.

Dar Îi mulțumim Domnului pentru că în toate aceste situații noi putem recunoaște că revenirea Domnului s-a apropiat și mai mult și ne aflăm direct în timpul sfârșitului. Domnul a spus că acesta este începutul durerilor. Toată facerea așteaptă această înnoire. Noi care suntem credincioși așteptăm ca Domnul să revină și să ne ia Acasă la El, prin îndurarea Lui.

Astăzi voi privi puțin în urmă asupra multor ani. Voi știți, începând din anul 1949 am cunoscut lucrarea pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham. Apoi au urmat anii 1955-1958, apoi anii 1960-1962. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu din toată inima pentru că noi am primit această îndurare ca să putem crede din adâncul inimii. Nici o singură dată n-am pus ceva sub semnul întrebării și nu m-am îndoit de cele auzite. Am trăit în mod personal slujba supranaturală a fratelui Branham și aceasta a fost pentru mine o întărire personală. Am fost prezent în adunări, am auzit, am văzut și trăit ce s-a întâmplat acolo: aceleași minuni care s-au întâmplat și în timpul când Domnul nostru era pe pământ. El a putut spune oamenilor cine sunt ei, care este problema, boala lor, ș.a.m.d. Fratele Branham a repetat deseori aceste versete biblice în adunările de rugăciune. Eu nu trebuie s-o fac astăzi.

Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru veșnicie fiindcă am cunoscut personal și am trăit slujba acestui bărbat al lui Dumnezeu. Am stat cu el la aceeași masă, am călătorit cu el în aceeași mașină, am fost cu el în aceleași adunări. În 2 decembrie 1962 acest bărbat al lui Dumnezeu mi-a repetat cuvânt cu cuvânt ceea ce mi-a spus Domnul în 2 aprilie 1962. După aceea a făcut și observația: „Tu te-ai gândit că va urma o foamete pământească, dar Dumnezeu va trimite o foamete după

auzirea Cuvintelor Sale. Iar hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp care este conținut în predicile înregistrate pe benzi”.

Frați și surori, nu doresc să intru în mai multe detalii, dar Dumnezeu S-a îngrijit ca 9 frați din patru țări diferite să meargă în Jeffersonville și au fost martori oculari. Din gura lor am auzit că ei au fost de față și au auzit mărturia fratelui Sothmann care a fost prezent atunci când fratele Branham mi-a spus aceste lucruri. Eu n-am nevoie să povestesc o poveste oarecare, dar eu sunt mulțumitor pentru trăirile supranaturale și pentru îndrumările/călăuzirile pe care mi le-a dat Domnul, ca celui mai neînsemnat dintre slujitorii Lui.

Cu privire la anii care au trecut. Începând din anul 1958 noi am avut adunări regulate și am tradus predicile fratelui Branham. După aceea a urmat și momentul când mesajul a fost vestit și purtat în toată lumea, și anume după ce acest proroc al lui Dumnezeu a fost luat Acasă. Pentru acest scop Dumnezeu a dăruit har peste har. În aprilie 1966, după ce m-am întors de la înmormântarea fratelui Branham, am știut ce am eu de făcut. Am început să organizăm niște adunări. Iar unul din lucrurile principale a fost ca acest mesaj să fie transmis prin Radio Luxemburg pentru toți din toate țările vorbitoare de limbă germană. Dumnezeu a dăruit multă îndurare astfel ca aceste adunări și transmisii prin Radio Luxemburg să aibă loc în fiecare duminică dimineața timp de o jumătate de oră. Și toți din Germania, Elveția, Austria au putut asculta aceste transmisii. Mă gândesc la faptul cum Dumnezeu S-a îngrijit să fie făcute contactele necesare. Ce am știut eu unde locuiesc toți credincioșii?

Dacă privim în urmă noi Îi putem mulțumi și iarăși mulțumi. După aceea a urmat întreaga Europă de Est, iar apoi toată lumea. În acest mod, la ora actuală transmitem în toate limbile principale, și oameni din 174 țări ale lumii pot asculta transmisiile adunărilor, oamenilor le putem vesti acest mesaj sfânt al lui Dumnezeu, iar ei s-au decis pentru Domnul ca să creadă și să primească acest mesaj.

La ora actuală milioane de oameni cred ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă și ceea ce ne-a dăruit El prin îndurarea Lui. M-am gândit și la faptul că Evanghelia nu este vestită

doar în limba noastră, ci Dumnezeu a deschis ușile în toate limbile, îndeosebi în limba engleză. Sunt transmisiile în multe țări, Cuvântul scump și sfânt a fost vestit, astfel că în ziua judecății nimeni nu se va putea scuza.

Înainte să citesc câteva versete, mă gândesc la Domnul și Mântuitorul nostru care este descris în trei dintre evangheliile. El a vorbit cu ucenicii Săi despre ce se va întâmpla cu Ierusalimul, cu Templul, ce se va întâmpla înaintea revenirii Sale și ce se va întâmpla chiar și la sfârșitul lumii.

Noi toți știm ce a spus Domnul nostru în Mat. 24, Mar. 13 și Lc. 21. Ceea ce mă mișcă pe mine în mod deosebit este faptul că Domnul nostru S-a suit pe Muntele Măslinilor, S-a așezat acolo, chiar față în față cu Templul. Atunci Domnul a privit înspre Templu, a rostit ultimele cuvinte și a spus ceea ce se întâmplă în timpul nostru, ceea ce s-a întâmplat atunci și ce se întâmplă acum la sfârșitul timpului de sfârșit. Domnul a vorbit despre catastrofe, boli. În lunile trecute totul s-a schimbat și nimic nu va mai fi așa cum a fost cândva. Cu ajutorul lui Dumnezeu noi recunoaștem că revenirea Domnului s-a apropiat foarte mult.

Vă spun așa cum gândesc și simt eu. Nu mai este nevoie de niște predici lungi, ci doar ca să cuprinzi ceea ce a spus Domnul, ceea ce ne-a fost spus deja în tot mesajul, ca noi s-o trăim cu toții în mod personal când adunările noastre vor fi din nou posibile. Fac și această observație. Dacă sunt adunări mici în case, atunci ne putem aduna deja. Dar dacă este o sală mare cu 565 de locuri și 125 de locuri la balcon atunci nu este simplu să îndeplinești toate condițiile care sunt cerute acum. Mai așteptăm puțin. Eu cred că în scurtă vreme se va împlini timpul când ne vom putea aduna din nou ca să ascultăm Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Dar cum am spus și reamintit deja, nu doar să auzim, ci să și trăim că încheierea Adunării Dumnezeului celui viu va fi exact cum a fost începutul acesteia. Cine a ascultat predica fratelui Branham de azi dimineață a auzit cum el a reamintit Piatra de încheiere. Cum este scris și în Zah. 4: „*Îndurare, îndurare cu ea!*”. Domnul nostru este Alfa și Omega, El este Piatra din capul unghiului pe care este zidit și bazat totul, și El este și Piatra de încheiere. El a

făcut începutul și tot El va face și încheierea/desăvârșirea, iar noi toți o vom trăi prin îndurarea lui Dumnezeu.

Haideți să citim aceste versete biblice din 1 Tesaloniceni de unde vreau să citesc din trei capitole.

1Tes. 2:19: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria, sau cununa noastră de slavă?*”. Iar acum urmează lucrul cu totul deosebit: „*Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui?*”.

Noi am citit-o în cuvântul de introducere. Cine dorește să se laude, acela să se laude în Domnul. Dacă citim despre cununa pe care au primit-o toți credincioșii care atunci au trăit și primit mesajul dumnezeiesc, aceasta a folosit doar ca cinstea să-I fie adusă Domnului, fiindcă ei au crezut din toată inima și în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Bucuria lui Pavel a fost că vestirea lui n-a fost în zadar, ci a dat roade. La fel ca la acordarea unui premiu când primești o cunună tot așa i-a privit Pavel pe toți credincioșii care au trăit biruința lui Dumnezeu, care au biruit orice piedică care le-a stat înainte. Ei au lăsat totul în urmă și au crezut din toată inima lor ceea ce a vestit acest bărbat al lui Dumnezeu în acel timp. Așadar mesajul a adus roade, iar acesta a fost rezultatul, cununa întregii faceri.

Care va fi situația din timpul nostru? Mie mi-ar ajunge ca noi toți să primim cununa vieții, sau cununa slavei. Dacă citim în Apoc. 5 vedem că atunci când Mielul a luat cartea pecetluită, cei 24 de bătrâni și-au luat cununile de pe cap și le-au pus pe pământ, s-au aruncat la pământ și au adus cinstea Domnului nostru. Și noi vom fi încoronați și vom pune cununa noastră și Îi vom aduce cinstea Aceluia căruia i se cuvine toată cinstea. Niciun bărbat al lui Dumnezeu nu este vrednic să i se aducă această onoare. Cum am spus-o deseori, noi facem doar ceea ce ne-a poruncit Domnul. El a zis: „*După ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți: «Suntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram dator să facem»*”(Lc. 17:10). Prin noi înșine nu suntem vrednici de nimic. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii. Lui să-I fie adusă toată cinstea și lauda. Îi mulțumim Domnului și pentru aceasta.

Frați și surori, noi nu suntem uniți cu mesagerul lui Dumnezeu, ci noi suntem uniți cu Dumnezeu care l-a trimis pe mesagerul Său.

Cuvântul a plecat de pe tronul lui Dumnezeu și ne unește din nou cu Dumnezeu care stă pe tron. Niciunui slujitor, niciunui rob nu i se cuvine cinstea, ci doar Domnului nostru.

Doresc s-o mai spun o dată. Pentru mine este o durere foarte mare. Noi credem că acum suntem foarte, foarte aproape înaintea revenirii Domnului nostru. Astfel că credincioșii ar trebui să devină o inimă și un suflet, și vor fi. Așa cum a fost la început, când ei s-au adunat și s-au rugat împreună. Dacă ne gândim câte grupări sunt în zilele noastre... Toți spun „noi credem mesajul” și fiecare face și crede ce dorește și merge pe căile proprii. Acest timp a trecut. Dacă privim la ce se petrece pe plan internațional observăm că fanaticii branhamiști așteaptă ca mai întâi să revină prorocul; o grupare spune „vine la noi”, altă grupare susține că vine la ei. El nu vine la nicio grupare fiindcă pentru aceasta nu este nicio făgăduință. Toți sunt duși în eroare și mințiți de către mincinoși.

Trebuie să spunem foarte clar acest lucru. Aleșii lui Dumnezeu nu pot fi duși în eroare. Ei nu vor crede și nu vor alerga după vreun om și nici după învățăturile acestea despre tunete. Ci ei vor merge doar pe urmele Domnului nostru și vor fi pregătiți prin îndurarea Domnului.

Acum citim din 1Tes. 3:13: *„ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi”*.

Apostolul a accentuat în mod deosebit și a scris: *„El să vă întărească inimile”*. Inima mea și inima ta să fie întărită în Cuvântul lui Dumnezeu și să credem doar ceea ce este scris și cum este scris în Scriptură. De ce? Este și o dovadă: *„inimile voastre să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi”* („ca să-i ia Acasă pe toți sfinții Săi” – lb. germ.)

Astfel de cuvinte intră profund în inimile noastre. Pentru alți oameni n-au nicio importanță. Ei au închipuirile proprii. Dar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima. Doresc să accentuez: *„El să vă întărească inimile”*. Primiți acest lucru, acest Cuvânt îți este adresat astăzi ție și mie, tuturor credincioșilor din toată lumea: *„ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui*

Dumnezeu, Tatăl nostru". Amin. Aleluia! În sfințenie, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi.

Noi știm că la revenirea Domnului nostru, El îi va aduce cu El pe toți cei ce au trăit înaintea noastră. Așa este scris și dorim s-o recitim din 1 Tes. 4:15-16: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: ...*”. Amin. Nu este părerea mea și nici părerea apostolului, ci „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți*”.

Frați și surori, să vedem cine dintre noi va rămâne până la revenirea Domnului. Într-adevăr vor exista niște credincioși adevărați. V-o spun încă o dată. Eu cred că revenirea Domnului este foarte, foarte aproape. Semnele timpului și tot ce se întâmplă acum pe acest pământ vor contribui la faptul ca noi să ne ridicăm capetele. Așa cum a spus-o și Domnul nostru: „*Când vedeți întâmplându-se aceste lucruri atunci să vă ridicați capetele fiindcă voi știți că eliberarea voastră se apropie*”. Noi vedem aceste lucruri și prin credință ne ridicăm capetele spre cer fiindcă noi știm că eliberarea trupurilor noastre este aproape.

În vers. 16 este scris „*Căci însuși Domnul..*”. Nu un proroc, nu o învățătură. Ci „*Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul*”(vers. 16-17). El ne va duce în slavă și vom fi cu Domnul pentru totdeauna.

Mulțumiri Domnului Dumnezeului nostru pentru Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu! Cu privire la revenirea Domnului totul a fost spus și scris foarte clar. Nici măcar un nebun nu se poate rătăci. Cine respectă doar Cuvântul lui Dumnezeu acela va găsi și va umbla pe această cale a lui Dumnezeu. Astfel a scris-o și Pavel: Aceasta v-o spunem ca pe un Cuvânt al Domnului, este AȘA VORBESTE DOMNUL: El va reveni, trâmbița lui Dumnezeu va răsună, glasul arhanghelului va răsună, strigătul Domnului nostru va fi auzit de toți cei adormiți în Hristos care vor învia, iar noi care trăim și vom fi rămas vom fi transformați.

Poate fi spus și scris și mai clar cum va avea loc revenirea Domnului nostru? Îi mulțumim Dumnezeui Celui viu că noi n-am primit nici o singură răstălmăcire. Ci întotdeauna ne-am bazat pe Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu. De peste o jumătate de secol noi am vestit aceste adevăruri biblice și nu ne-am abătut nici măcar o singură dată. Ci am rămas tot timpul în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu.

Citim în 1Tes. 5:23: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*”.

Lăudat și slăvit să fie Dumnezeu nostru. „*la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*”. El Însuși să ne sfințească pe deplin. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17). Pe cât de sigur noi, ca gloata răscumpărată prin Sângele Lui, am primit doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, pe atât de sigur noi, ca cei eliberați și neprihăniți, născuți din nou ca niște copii adevărați ai lui Dumnezeu, vom fi păziți și sfințiți în Cuvântul Adevărului. Căci fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul. Noi suntem mulțumitori pentru aceasta, fiindcă am putut-o primi prin credință, fără forțare proprie.

Știți ce m-am rugat eu în ultimele săptămâni? Eu l-am spus: „Iubite Domn, eu nu mă pot sfinți pe mine. Te rog sfințește-mă Tu, prin prezența Ta cea sfântă, în Cuvântul Tău sfânt astfel ca eu să pot rezista înaintea și în prezența Ta”.

Noi avem această dorință: ca noi să trăim această desăvârșire. Nu doar chemarea afară, ci să primim și să trăim toate corecturile. Poate nu este chiar potrivit s-o spunem, dar la fel de puternic cum a criticat fratele Branham pe toate femeile, câteodată chiar și pe unele surori...Noi toți să primim fiecare Cuvânt care ne este adresat. La fel cum am spus deseori la nunți: fiecare frate, fiecare bărbat să citească acele versete biblice care îi sunt adresate lui, fiecare femeie, fiecare soră să citească acele versete biblice care îi sunt adresate ei astfel încât să existe armonie divină. Dacă noi trăim aceste îndemnuri biblice atunci este bine.

Câteodată fratele Branham era chiar supărat când vorbea despre această temă și nu putea altfel: că prin Eva a venit tot necazul peste întreaga omenire. Voi să vă găsiți locul vostru în Scriptură. Aceasta am spus-o doar așa ca o paranteză.

Mai doresc să citesc din 2Tes. 2:1: *„Cât privește revenirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților”*. Și aici este vorba de revenirea Domnului nostru care este tema principală. *„...vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar”*(vers. 2).

Și aici avem această corectură, acest îndemn. Nu „Dumnezeu mi-a descoperit mie..., Dumnezeu mi-a zis mie...”! Dumnezeu ne-a descoperit doar ceea ce este scris în Cuvânt, ne-a arătat și ne-a spus ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu mai avem nevoie de niciun fel de descoperire deosebită. Aici avem descoperirea deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Pavel a fost interesat de acest fapt: *„să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă”*. Când vine cineva cu o descoperire deosebită oarecare. Nu și iarăși nu!

Ca bărbat al lui Dumnezeu, călăuzit prin Duhul, Pavel s-a îngrijit ca în toate domeniile să ne facă atenți cu privire la toate lucrurile importante. Și chiar dacă cineva spune: „Ziua Domnului a venit deja. Domnul a venit deja. Dumnezeu mi-a descoperit-o” – uitați-o! Cu o mare seriozitate, condus de Duhul lui Dumnezeu, Pavel spune: *„Cât privește revenirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților”*. Strângerea noastră, unirea noastră. Noi toți vom fi uniți împreună cu El. Pe cât de sigur este scris, pe atât de sigur se va și împlini.

Haideți să facem un cuprins. Frați și surori, noi trăim în cea mai importantă perioadă din toată istoria omenirii și din întreaga perioadă a Adunării Dumnezeului Celui viu. Ultimul mesaj este trimis, ultima chemare a fost deja auzită în toate popoarele, limbile și națiunile. Acum noi așteptăm ca Domnul să-Și desăvârșească lucrarea Lui într-un mod supranatural cu noi toți. Cum am spus deja la început, va veni timpul în

care nu vom mai asculta predici lungi, ci noi vom îngenunchia înaintea Dumnezeului Celui viu, vom primi puterea de sus și vom fi binecuvântați, vom fi întăriți și binecuvântați cu puterea de înviere, și desăvârșirea va avea loc. Așa cum am amintit înainte din Zah. 4, când va fi pusă Piatra de încheiere. El este Alfa și Omega, El este Primul și Ultimul, Începutul și Încheierea.

Frați și surori, fiți siguri că este o mare îndurare că trăim în acest timp când în toate religiile există o mare harababură, în toată lumea și în toate domeniile. În acest timp Dumnezeu ne-a dăruit îndurarea Lui ca să auzim și să credem Cuvântul Lui sfânt și scump, să trăim chemarea afară, ieșirea afară, să primim corecturile, să trăim tot ce este scris în Cuvânt, și să trăim desăvârșirea prin îndurarea Lui. Dumnezeului nostru să-I fie adusă cinstea. Domnul să vă binecuvânteze pe toți din toată lumea, din toate popoarele, limbile, pe toate continentele. Domnul să-Și desăvârșască lucrarea Lui și să revină în timpul nostru. Noi Îl așteptăm. Maranata! Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru în vecii vecilor. Amin.